

Чудно нѣщо! Докато се намирахъ въ движение, мене краката ми се сплитаха и клепачитѣ ми се склопваха, а сега, като легнахъ, никакъ не можахъ да заспя. Нощната тъмнина и безмълваната тишина твърдѣ злѣ дѣйствуваха на нервитѣ ми. Азъ имахъ пълна халюцинация въ зрѣнието, слуха и даже обонянието. Особенно послѣдното е невѣроятно, а между това то е цѣла истина. Щомъ затворихъ очи, отпрѣдѣ ми се явявахъ турски колони, въ ушитѣ ми зазвучаваха барабани, тръби, викове „алла, алла“, зафучаваха гранатитѣ и засвирваха куршумитѣ. Азъ чувствувахъ даже миризмата на барутя. По нѣкой пътъ ме хващаше дрѣмка; но изведнѣжъ грѣмътъ на прѣсната граната ме събуждаше и азъ скоквахъ на крака... Така щото азъ положително прѣзъ цѣлата нощ не можахъ да заспя. Впрочемъ, и другитѣ офицери не спяха, съ исключение на Чилиева, който спѣше, като кѣпанъ младенецъ. Сѣщо и войниците не спяха. Мнозина отъ тѣхъ, съборани на купчини, лежешката, или сѣдишката тихо си приказваха. Но и на спящитѣ съня не бѣше тихъ и спокоенъ. Тѣ току бълнуваха, а двоица отъ тѣхъ даже скокнаха на крака и започнаха да викатъ: „турцитѣ, турцитѣ, удряйте, ура“. Тия викове накараха всичкитѣ спящи войници и офицери да скокнатъ на крака.

14-и Августъ. — Недѣля. Щомъ се съмна, азъ отидохъ на рѣката, която отстоеше отъ бивуака на 200—300 крачки, окѣпахъ се въ хладната вода, слѣдъ което почувствувахъ едно облекчение. На бивуака сварихъ много селени, дошли отъ ближнитѣ села да поздравятъ шипченскитѣ борци и да имъ поблагодарятъ за избавлението имъ отъ Сюлеймановитѣ пълчища. Тѣ — селенитѣ — не идваха съ праздни ръцѣ. Кой хлѣбъ донесалъ на опълченцитѣ, кой сирене и мѣсо, а други — ризи, пешкири и прочее.

Слѣдъ като испихъ двѣ чаши млѣко, веднага легнахъ и непробудно спяхъ до 2 часа слѣдъ пладнѣ. Подиръ съня азъ си похашнахъ и при всичко, че бѣше твърдѣ горѣщо, взехъ бинокля и се въскачихъ на възвишенността на сѣверъ отъ бивуака ни, за да разгледамъ позицията и мѣстността.

Чудна панорама ми се прѣдстави прѣдъ очитѣ! Отъ тукъ почти цѣлата шипченска позиция се виждаше твърдѣ добрѣ. Самата тая мѣстность, отъ която се любувахъ на красивия Балканъ, е една вълнообразна възвишенность, покрита съ брашница и раскошни фруктови градини. По тая възвишенность